

Posudek diplomové práce podané na ÚFaR FF UK v Praze

Jméno a příjmení: **Bc. Petra Loulová**

Téma: **The Notion of Body and Illness in the Healing Rituals of the 1st Millennium BCE**

Mesopotamia: The Case of Fever

Datum: **srpen 2021**

Školitel: **Mgr. Evelyne Koubková**

Oponent: **Doc. Dalibor Antalík, Dr.**

P. Loulová se ve své závěrečné práci diplomové rozhodla zpracovat téma, které jí umožňuje kombinovat znalosti a zkušenosti nabyté studiem teoretické religionistiky a asyriologie (resp. tzv. staré orientalistiky obecně). Jako cíl si vytkla analýzu mezopotámského konceptu těla a nemoci v perspektivě antropologie náboženství. Ve svém výkladu přitom zaměřila pozornost na konkrétní problematiku horečnatých onemocnění a jejich léčby. Její zpracování tedy představuje případovou studii, v jejímž rámci pisatelka na partikulárním materiálu demonstruje obecnější charakteristiky asyrsko-babylónského pojetí tělesnosti.

Struktura autorčina výkladu je velmi přehledná. Jednotlivé části hlavní stati na sebe vždy logicky navazují, jsou symetricky rozvržené. Závěr promyšleně koresponduje s úvodem a zřetelně zodpovídá badatelské otázky definované na začátku. Zkrátka a dobře: práce má sympatický „tah na branku“. Podobně poměr mezi představením reálií a jejich metodickým uchopováním je zcela vyvážený.

Své badatelské pole autorka jasně vymezila z hlediska areálového, historického i metodologického. Jako primární prameny používala „kanonický“ korpus terapeutických textů z novoasyrského období. Její zacházení s mnohdy obtížným akkadským pojmoslovím je dle oponenta bezchybné, a co víc, velmi citlivé. Z epistemologického hlediska si totiž pisatelka je dobře vědoma limit výpovědní hodnoty pramenného materiálu. S tím úzce souvisí též chvályhodná skutečnost, že v práci nelze konstatovat jakákoli pochybení v transliteraci.

Hlavní stať obsahuje religionisticky / antropologicky relevantní zhodnocení analyzovaného materiálu prakticky na každé straně. Autorka je umí formulovat samostatně, se strízlivou erudicí a s vzhledem do velmi speciální problematiky, kterou promýšlela dnes již dlouhá řada asyriologů (viz shrnutí odborné diskuze na str. 2-3). Přitom je schopna zaujímat vlastní stanoviska a hájit je náležitými argumenty. Jejich promyšlení je pak očividně výsledkem jejího soustředěného zájmu o náboženství a kulturu staré Mezopotámie.

Rozsáhlá sekundární literatura shromážděná v bibliografii (str. 30-40) je *up to date* a prakticky zcela cizojazyčná. Pisatelka suverénně pracuje s anglicky a německy publikovanými texty. Okrajově je schopna odkazovat na studie ve francouzštině. Dokáže čerpat též z dizertačních prací (McCurley 1968; Wee 2012) Pouze k formálnímu zpracování bibliografie má oponent několik výhrad. Názvy některých periodik a edičních řad jsou uváděny *in extenso*, jiných pouze prostřednictvím zkratk (AOAT, AW, CHANE, JEOL, JNES, MARG, RAI, RIDA, TUAT.NF), které ovšem nejsou zahrnuty do seznamu zkratk na str. 30, a tudíž zůstávají čtenáři nevysvětleny. Dále je nejasné, proč pisatelka upozorňuje na ediční řady pouze ve třech případech (Bácskay 2018; Böck 2014; Janowski – Schwemer 2010), zatímco u ostatních titulů to nepovažuje za důležité. Podobně inkonzistentní je uvádění křestních jmen autorů (někdy *in extenso*, jindy pouze iniciála). Některé tituly, na něž je odkazováno v poznámkovém aparátu, nefigurují v bibliografii; paradoxně je to případ hned prvního odkazu na M. Mause v pozn. 1. (název jeho kýženého eseje se objeví v textu na str. 4).

Závěr: Anglicky psaná práce P. Loulové představuje relativně specializovanou studii. „Neutápí se“ však ani v striktně asyriologickém, ani ve výlučně antropologickém diskursu. Autorka dokáže vyhmátnout a pojmenovat problémy univerzálnějšího rázu. Její silnou stránkou pak je snaha formulovat konsenzuální řešení, podpořená pozicemi dřívějších badatelů, která mívají delší životnost nežli mnohé provokativní teze. Proto oponent předkládanou práci **doporučuje k obhajobě** a navrhuje ji ohodnotit stupněm **výborně**.